

Sygn. akt III KO 41/22

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 5 maja 2022 r.

w sprawie **A. C. (C.)**

żądania sędziego Sądu Najwyższego o wyłączenie
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**wyłączyć SSN Igora Zgolińskiego od rozpoznania sprawy o
sygn. akt III KS 10/22.**

UZASADNIENIE

SSN Igor Zgoliński wystąpił z żądaniem o wyłączenie go od rozpoznania skargi obrońcy lustrowanego na orzeczenie sądu odwoławczego, która w Sądzie Najwyższym została zarejestrowana pod sygn. akt III KS 10/22. Żądający wskazał, że w rzeczonej skardze obrońca zasygnalizował potrzebę zbadania z urzędu wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu, a to z powodu sytuacji prawnej członków składu sądu odwoławczego, w którym zasiada „przynajmniej jedna osoba, która została powołana na stanowisko sędziego na podstawie procedury nominacyjnej określonej w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018, poz. 3)”. W związku z powyższym, żądający stwierdził, że w niniejszej sprawie występują okoliczności uzasadniające wyłączenie go od rozpoznania wniesionej skargi, bowiem sytuacja prawna mająca dotyczyć członka składu orzekającego, który brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia – i

wobec którego zasygnalizowano uwagi natury ustrojowej – w zbliżonym stopniu dotyczy również jego samego. W tych realiach – zdaniem żądającego – pozostawienie niniejszej sprawy w jego referacie może w odczuciu społecznym wywoływać wątpliwości co do bezstronności sędziowskiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Żądanie przedstawione przez SSN Igora Zgolińskiego jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W zaistniałym układzie sytuacyjnym SSN Igor Zgoliński, biorąc udział w rozpoznaniu skargi na orzeczenie sądu odwoławczego (jako sędzieja sprawozdawca), musiałby rozstrzygać w przedmiocie zarzutów związanych z kwestiami, które w określonym stopniu dotyczą jego samego, albowiem został on powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego w procedurze kwestionowanej w skardze obrońcy lustrowanego. Wobec tego, jego udział w rozpoznawaniu przedmiotowej skargi stanowiłby naruszenie zasady *nemo iudex in causa sua*, a w konsekwencji mógłby wywołać zarówno u strony skarżącej, jak też w odbiorze społecznym przekonanie o braku bezstronności sądu i rzetelności procesu.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.